

Gris

Gris,
marxinado das cores,
incomprendido.

Gris
das nubes feas e tristes
que apagan os días.

Gris,
un negro estragado
ao borde da inconsciencia.

Grises os ollos
da muller que labra a terra,
e co esforzo que a esnaquiza:
descolorida.

Gris,
mala sorna e curto nome
que invita a esquecer.

Grises eran os cabelos
do home que coas mans de vello
e a infancia xa perdida,
trala guerra e trala espiga,
morre.

Gris,
é inxusto que te quedes,
menos xusto é que vivas
quitar peixe aos mariños,
para arrancar historias alegres
de agora duras vidas.

Gris,
marcha xa, á presa,
cando o verde campo escureza,
cando o sol dourado teña sono
cando os soños non teñan
presenza.

Marcharás cando me vaia,
cando o vermello sangue se
arrefría,
cando invada o lume a maleza,
cando teñas invadido montes, ríos,
selvas...
cando acabes tal tarefa.

Gris,
nin branco nin negro,
só gris.

Sempre escribín mal

Sempre me dixeron que escribía mal,
será o papel -pensaba-
que a cada liña que cambio lle sae
unha engurra máis grande cá anterior,
e eu, volta a empezar.

Sempre me dixeron que escribía mal,
serán os enes -dicía-
que canto máis acelero a escritura
máis se parecen aos us
e menos aos montes.

Xa sei! Será a tinta da pluma
que de tantas ideas plasmadas sobre
unha folla estragada
estará a quedar sen folgos.

E cambiei as follas,
e cambiei a pluma,
e cambiei os us, os enes e canta letra
houbese.
E por moito que fixen
seguiron a dicirme que escribía mal.

Pregunteille aos poemas de meu
cal era o punto en que eu tanto
erraba,
serían verbas demasiado claras
para mentes de pouca luz.

Escribo mal, logo,
escribo mal polas palabras,
polo ceibes que se atopan,
sen disciplina á coroa
da poesía domesticada.

Escribo mal,
non rimo como debería nin fago uso de
ilustres cultismos.

Escribo mal porque si,
porque podo e me peta,
coma quen di,
porque son capaz.
E non é o papel, nin a pluma, nin os enes,
escribo mal porque non che gusta.

Escribo mal se ti dis que o fago,
se toco o tema prohibido
e non quero sorrir todo o día.
Escribo mal,
sempre mo dixeron.

Non escribo sobre flores e paxaros
nin sobre o primeiro amor
nin son quen de tratar a arte,
pero escribo.

Folla, pluma,
compañeiras de batalla,
non son digna contrincante
para tan cruel desafío?

Impoñédeme un castigo,
vós sabedes o que escribo?